665/03

Den 17. februar 2003 blev i sag nr. 58.828:

xxxxx xx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tjenestemændenes
Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Klageren har anmeldt kravet til selskabet den 29/5 2001.

Klageren pådrog sig den 24/10 1997 en kraftig forvridning af højre knæ i forbindelse med badminton.

Af speciallægeerklæring af 10/9 2001 fremgår det bl.a.:

> "Den 24.10.97 pådrog han sig en kraftig forvridning af højre knæ i forbindelse med badminton.
>
> Umiddelbart efter UT blev han undersøgt på skadestuen på Silkeborg Centralsyge-hus. Ved undersøgelsen var skadelidte tydeligt forpint og havde smerter i højre knæ ved bevægelse. Han var øm svarende til indvendige menisk. Der blev ikke fundet

tegn på ledbåndslæsion. Han blev forsynet med krykkestokke og fik besked på at aflaste knæet.

I løbet af et par uger fortog de højresidige knæsmerter sig.

Den 04.01.98 fik han pludseligt smerter i højre knæ, da han skulle rejse sig fra hugsiddende stilling. Han var igen til undersøgelse på skadestuen, Silkeborg Centralsygehus, hvor man havde mistanke om læsion af indvendige menisk. Han blev sat til ambulant kontrol.

Ved den ambulante kontrol på Silkeborg Centralsygehus 19.01.98 fandt man ikke indikation for kikkertundersøgelse. Skadelidte blev afsluttet.

Den 02.10.98 fik han en aflåsning i højre knæ, da han rejste sig efter at have siddet på gulvet. Han var på ny til undersøgelse på skadestuen, Silkeborg Centralsygehus. Blev forsynet med krykkestokke og blev sat til ambulant kontrol.

Ved ambulant kontrol på Silkeborg Centralsygehus den 12.10.98 fandt man ved undersøgelsen tegn på læsion af indvendige menisk, og der blev fundet indikation for akut kikkertundersøgelse af knæet.

Ved kikkertundersøgelsen blev der fundet en spandehanklæsion svarende til indvendige menisk, og menisken blev fikseret med pile. Efterfølgende fik han anlagt DonJoy skinne.

Postoperativt blev der givet ambulant fysiurgisk optræning. Optræningen blev afsluttet den 18.01.99.

Det gik herefter godt med højre knæ indtil den 15.01.01, hvor det gav et smæld i knæet, da han rejste sig fra gulvet.

Den 16.01.01 var han til undersøgelse på skadestuen på Silkeborg Centralsygehus. Ved undersøgelsen var der en strækkedefekt på 20° i højre knæ og ømhed svarende

til indvendige ledlinie. Røntgenundersøgelse af knæet viste normale forhold. Han blev forsynet med krykkestokke og blev sat til ambulant kontrol.

Ved den ambulante kontrol 17.01.01 blev der fundet indikation for akut kikkertundersøgelse.

Indlagt på ortopædkirurgisk afdeling, Silkeborg Centralsygehus, 17.01.-19.01.01. Efter at skadelidte var bedøvet, blev stabiliteten i højre knæ vurderet. Der blev fundet forreste skuffeløshed, positiv Lachmann-test, og man kunne fremkalde et Pivot shift.

Ved kikkertundersøgelse af knæet fandt man læsion af indvendige menisk, og man fjernede de bageste 2/3 af menisken. På den indvendige lårbenskno var der en brusklæsion med lidt substanstab men uden blotning af knoglen. Der var følger efter gammel ruptur af forreste korsbånd. I konklusionen er det anført, at korsbåndsskaden formentlig blev overset ved kikkertundersøgelsen i 1998, da den også på dette tidspunkt var af ældre dato.

Efter operationen blev der givet ambulant fysiurgisk optræning.

Ved ambulant kontrol den 21.06.01 blev operation med korsbåndsrekonstruktion overvejet, men det blev aftalt foreløbigt at stille en sådan operation i bero.

Der er aftalt kontrol på ortopædkirurgisk ambulatorium, Silkeborg Centralsygehus, i oktober 2001. Den ambulante fysiurgiske optræning er afsluttet den 31.07.01."

Klageren har i klageskrivelse af 26/6 2002 anført, at han først i 2001 er blevet gjort opmærksom på, at skaden ikke kunne rettes op.

I selskabets skrivelse af 16/7 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Af bilagene fremgår det, at tilstanden var stationær i 1998.

4. 58.828

Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 er krav om erstatning fra forsikringen forældet 2 år efter udløbet af det kalenderår, hvori vores kunde fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet.

Vores kunde havde kundskab om kravet i oktober 1998, hvor han fik foretaget en kikkertundersøgelse af knæet, som viste at der var skade på menisken. Dermed skulle kravet have været anmeldt til os senest den 31. december 2000.

Derfor skrev vi den 22. januar 2002 til vores kunde, at kravet om erstatning var forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre afgørelsen i sagen, fordi vi fortsat mener at kravet er forældet.

Ydermere finder vi det tvivlsomt om det anmeldte tilfælde kan betragtes som et ulykkestilfælde omfattet af forsikringen, idet vores kunde ikke har bevist at årsagen til skaden er udefra kommende.

Ifølge de foreliggende oplysninger er vores kunde for ca. 4 1/2 år siden kommet til skade under en badminton-kamp. Der skete det at vores kunde under denne kamp efter et spring lander således at der opstår et kraftigt vrid i knæet. Yderligere er det oplyst at det var muligt at gulvet var glat som følge af sved på banen, men der foreligger intet bevis herfor."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse:

"**B. Hvad er et ulykkestilfælde?**

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder - under henvisning til den i forsikringsbetingelserne anførte ulykkesdefinition - at det anmeldte hændelsesforløb må anses for et ulykkestilfælde.

Efter udtalelsen i speciallægeerklæringen af 10/9 2001 finder nævnet det sandsynliggjort, at klageren ved ulykkestilfældet den 24/10 1997 pådrog sig en menisklæsion og en korsbåndslæsion. Menisklæsionen blev fikseret med pile i slutningen af 1998, og klageren gennemgik i forbindelse hermed fysiurgisk genoptræning, der afsluttedes medio januar 1999. Under disse omstændigheder finder nævnet det betænkeligt at anse klagerens krav på erstatning for forfaldent i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 før i 1999. Klagerens krav er herefter ikke forældet på anmeldelsestidspunktet den 29/5 2001. Følgerne efter korsbåndsrupturen er klageren først gjort bekendt med i januar 2001, hvorfor klagerens krav herfor heller ikke er forældet.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Tjenestemændenes Forsikring, skal anerkende, at klagerens menisklæsion og korsbåndslæsion er opstået ved et ulykkestilfælde, og at klagerens krav på erstatning herfor ikke er forældet på anmeldelsestidspunktet, og skal herefter genoptage sagsbehandlingen af klagerens krav.

Poul Sørensen
formand

Henning Jønsson